

[Oluf Pedersen.]

saa enten er de ikke Kommuniste, eller ogsaa passer det ikke, hvad den højtærede Minister Hr. Aksel Larsen sagde. Saa forstaar jeg bedre en anden Kommunist, som jeg traf i Sønderjylland, han sagde: Arbejds- evne og Behov skal bestemmes af Sogne- raadet — men saa føjede han forsigtigt til: dog ikke det nuværende Sogneraad. Det er ganske givet, at den Vej fremad er aldeles ufarbar. Jeg har altid haft svært ved at tage Kommunisterne alvorligt, ikke selve den Betragtning, at de vil have de mest muligt retfærdige Forhold, det er jeg enig med dem i; ingen maa tro, at vi fra Retsfor- bundets Side vil stille os op som Konservati- ve og sige, at der maa ingen Ændring ske, tværtimod, vi er klar til at indføre Ændrin- ger, men Ændringerne maa dog være til det bedre.

Socialdemokratiets ærede Ordfører ud- talte her i Gaar, at Partiet vilde bekæmpe Monopoler. Det er i og for sig tiltalende, men er det da en hel Misforstaaelse, naar det er sagt her fra Ordførernes Side — og det ogsaa i Programmet —, at Socialdemokra- tiet vil oprette en Række nye Monopoler? Man bekæmper da ikke Monopolerne ved at oprette nye! Det kan jeg ikke forstaa. Man vil jo oprette Statsmonopoler. Jeg maa ind- rømme, at jeg har mine Vanskeligheder ved at forstaa; at Socialdemokratiet paa den samme Kongres, hvor de gik ind for noget saa fornuftigt som Gennemførelse af fuld Grundskyld, fandt paa noget saa taabeligt som det, de fandt paa med Hensyn til deres Planøkonomi. Jeg forstaar godt den gode Vilje, men jeg forstaar slet ikke, at man ikke har mere Fornuft i Behold i en saa stor For- samling end at gaa ind for, at Staten skal overtage Erhvervsvirksomhederne. Det kan aldrig være Meningen.

Lad os afskaffe Monopolerne og ind- drage Grundskylden, det er der Mening i, saa faar man et Samfund, der under Frihed kan udvikle sig, som et Samfund kan og bør udvikle sig. Jeg kan ikke forstaa, at man vil have Grundskyld og samtidig hele denne Statsmonopolisering. Men Grunden er vel den, at Socialdemokratiet har en dobbelt Politik, der vil afhænge af, hvad Resultat Valget giver. Hvis de sejrer sam- men med Kommunisterne, er det vel Men- ingen, at vi skal have Statssocialisme, eller

hvad det hedder, saa er det muligt, vi skal den Vej ud; men faar de Flertal sammen med Retsforbundet, skal vi vel have Grund- skyld. Det sidste vil være mere tiltalende.

Maa jeg saa berøre det Problem, man ogsaa har drøftet her, nemlig Sammenslut- ningen mellem Kommunisterne og Social- demokratiet, ogsaa i Anledning af en ledende Artikel, der for nogle Dage siden stod i „Berlingske Tidende“, hvori det hævdedes, at man ikke kunde se, der var noget som helst, der skilte Kommuniste og Socialdemokra- ter. Altsaa, at tænke sig, at vi har en Redak- tør ved et stort konservativt Blad, der ikke kan se Forskel paa det kommunistiske Krav om, at Proletariatets Diktatur skal betragtes som Demokrati, og det socialdemokratiske Synspunkt, at det er Folket selv, Folke- flertallet, der skal raade, og at alle Borgere skal regnes med! Men der sidder virkelig en konservativ Redaktør, der ikke kan se den himmelvide Forskel. Eller lad os se paa Forholdet mellem Kommunisterne, der hylder Strejker og Uro som et Led i den politiske Kamp, og Socialdemokratiet, der afviser dette. Det er helt urimeligt, at der er en saadan Uklarhed, det er slet ikke til at forstaa. Enten ved Manden ikke, hvad han skriver om, eller ogsaa skriver han mod bedre Vidende. Jeg betragter det som en stor Lykke, at Socialdemokratiet og Kom- munisterne ikke blev slaet sammen. Den Tanke, at man vil lave eet Arbejderparti, at man altsaa vil dele Befolkningen op efter Klasser; er helt urimelig i et folkestyret Land; der deler man sig efter Anskuelser og ikke efter Klasser. Jeg synes, at selve den Tanke, at alle Arbejdere skal staa i eet politisk Parti, er fuldkommen urimelig og meningsløs i et folkestyret Land. Jeg for- staar overhovedet ikke, at man vil drøfte den Slags, men det har man altsaa gjort. Resultatet blev heldigvis, at det ikke blev til noget.

Over for Spørgsmaalet om, at enhver skal have Udbyttet af sit Arbejde, siger de Konservative, at hele Folket skal i Arbejde, og der skal være større Produktion. Det lyder tiltalende, men saa kan man ogsaa spørge: Hvad saa med Told og Import- regulering? Er det Meningen at „hele Fol- ket i Arbejde og større Produktion“ skal forenes med Told og Importregulering? Man kunde nok i denne Forbindelse spørge